

[Ingerlise Koefoed]

talte om udsættelsen, der fik mig til at tænke på et vers. Det er andet vers af en sang, der hedder »I sne står urt og busk i skjul«, nemlig verset der begynder sådan:

»Giv tid! giv tid! – den nynner glad og ryster de små vinger, –«.

Jeg skal nok komme med forfatteren siden.

Men jeg synes nok, at det er ret betegnende, når vi taler om denne lovgivning, at der er givet tid og givet tid og givet tid, selv om vi måske ikke har nynnet det så glad, som vi burde have gjort.

Jeg er meget ked af det, der er sket og sker her i dag, og det er jeg ikke mindst, fordi vi jo i marts måned, var det vel, da kulturministeren lige var tiltrådt, lovede kulturministeren, og kulturministeren lovede os her i folketingssalen, at der skulle foreligge en permanent ordning for lokalradio og lokal-TV, inden dette folketingsår var afsluttet. Den ordning foreligger altså ikke endnu, og det synes jeg faktisk er skandaløst.

Grunden er vel nok, at de radikale ikke ønsker reklamefinansiering af lokal-TV, og det kan jeg da kun udtrykke tilfredshed med, og at kulturministeren derfor vil bruge nogle ekstra kræfter på at overbevise de radikale om, at der skal reklamer til i lokal-TV – og vel også i lokalradio – for at disse medier skal kunne overleve. Jeg vil meget opfordre de radikale til at holde fast ved, at lokal-TV og lokalradio ikke skal være afhængig af kommercielle penge.

Vi kan ikke være bekendt, at alle de mennesker, der har sat mange kræfter og mange ideer ind på at lave lokal-TV, nu skal vente endnu en gang. Vi kan heller ikke være bekendt, at alle de mennesker, der har arbejdet med lokalradio, skal vente, for det skal de jo i realiteten. Spørgsmålet om finansieringen er jo ikke alene et spørgsmål om at få finansieret det kommende lokal-TV, men det er faktisk også et spørgsmål om at få fundet en anden finansiering end bingofinansieringen og hvad det nu ellers er for en finansiering, man har for lokalradioer.

For os har lokalradioer og lokal-TV været et af de virkelig store folkelige kulturfremstød i disse år, og vi er meget bange for, at mens man nu skal opbygge det reklamefinansierede TV 2 med den ret store regionalisering, så vil en del af lokal-TV-stationerne

måtte opgive ånden, og det samme vil vel gælde for en del af lokalradioerne.

Som hr. Tastesen sagde, er det nu også i endnu 1 år umuligt for nye initiativtagere at komme ind og få forsøgt sig med at lave lokal-TV. Det gælder dog ikke for lokalradio.

Vi er fanget i en fælde, som vi nogle gange bliver fanget i en fælde her, for hvis vi siger: det vil vi ikke have noget at gøre med, så er der jo slet ikke nogen forsøgslov mere, hvis vi skulle få flertal. Derfor er vi nødt til i sidste ende at støtte lovforslaget, men vi gør det med beklagelse, og vi synes, det er urimeligt, at man ikke lige så godt nu kunne have taget debatten om en offentlig finansiering og have fundet frem til en form for offentlig finansiering, der efter det forslag fra socialdemokratiet og SF, som hr. Tastesen omtalte før, ville have kostet staten ca. 40 mill. kr. årlig. Det er ikke meget i forhold til, hvad man giver til andre kulturaktiviteter. Det er ikke meget at give til en så omfattende kulturaktivitet, som lokalradio og lokal-TV har vist sig at være.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Hr. Tastesen har så megen modgang i forvejen, så derfor vil jeg selvfølgelig straks ile med en undskyldning og sige, at jeg vist i mit indlæg kom til at tage fejl. Det er en anden fremtrædende socialdemokratisk medieordfører, som har taget Kanal 2 til indtægt. Men til gengæld må jeg være lovlig undskyldt, i betragtning af at de to ordførere begge var i ilden sidste gang, vi havde mediedebat her i tinget. Det må være det, der har forårsaget denne forskydning. Men undskyld til hr. Tastesen.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det lovforslag, vi behandler nu, er et led i en aftale, som det radikale venstre har indgået med regeringen, og jeg kan henvise til lovforslagets bemærkninger, som klart og præcist udtrykker, hvori aftalen består.

Vi kan give det vores tilslutning.

Tinning (VS):

Jeg vedkender mig gerne, at jeg og VS i øvrigt har en del af ansvaret for den situation, der nu er opstået. Allerede dengang hr. Tastesen tog hr. Bilgrav-Nielsen i hånden og